

opusdei.org

Un om care a știut cum să iubească

Vă oferim un text despre Sf. Josemaría Escrivá din dosarul „Datele informative despre Opus Dei” scris de pr. Beat Müller. A fost tradus de Radu Capan și publicat în revista Lumea Catholica.

19.05.2014

Un om care a știut cum să iubească

Dacă vrei să afli ceva despre o instituție, trebuie să începi cu fondatorul ei. Există diferite mărturii

ale celor care l-au cunoscut pe Sf. Josemaria Escriva și toate au un punct în care sunt de comun acord: capacitatea lui de a iubi. A avut o abilitate înnăscută de a stima fiecare persoană pe care o întâlnea. În el, credința era ceva tangibil. În cuvintele lui, în gesturile lui, doctrina creștină devenea prindea viață.

Există diferite înregistrări audio-video de mare interes și care îl arată pe fondator conversând cu oameni din toate categoriile, la evenimente publice la care a participat prin anii '70 în diferite țări europene și latino-americeane. În aceste întâlniri, Sf. Josemaria răspundea întrebărilor oamenilor, explicând spiritul Operei și oferind cateheze autentice. A fost până acum singurul Sfânt din Biserică explicându-și mesajul pe video. Aceste filme transmit din personalitatea sa de preot cu o credință vibrantă, cu un caracter senin și bucuros, cu un caracter

captivant care nu era doar un simplu entuziasm trecător, ci un obicei stabil, mulțumită conștientizării profunde a faptului că era un copil al lui Dumnezeu.

Într-una dintre aceste întâlniri filmate, răspunzând unei femei din audiență, el a rezumat esența mesajului Operei astfel: “Poți să transformi proza vieții de zi cu zi în poezie epică. De aceasta sunt sigur. În fiecare zi vă faceți un program potrivit și în acest fel fiecare zi va avea un nou cântec. [...] Sunteți de acord? Uneori va fi un ritm, alteori altul. Când soțul vă spune că vă iubește, există un ton diferit în fiecare zi și fiecare zi pare mai frumoasă decât cea care a trecut. Puneți-vă față în față cu Dumnezeu, fiica mea. Trebuie să îl iubiți pe Dumnezeu cu aceeași inimă cu care vă iubiți soțul. Și iubirea pe care o aveți pentru soț va crește tot mai mult și mai mult, și apoi iubirea

pentru copiii voștri, pentru casa voastră, pentru poporul vostru, pentru țara voastră, pentru toată omenirea. Și dacă faceți totul din iubire, veți fi capabilă de sacrificii tot mai mari în viața Dvs, cu trecerea timpului. Iubirea are aripi. Și veți vedea că uneori zburați aproape de sol iar alteori sus de tot, și astfel perspectivele asupra zilelor Dvs, deși par foarte similare, vor fi mereu diferite. Și Dvs știți aceasta, o puneți în practică și o trăiți.”

A fost un om cu un caracter spiritual captivant, care a știut, cu simplitate și amabilitate, cum să deschidă orizonturile celor care îl abordau. Probabil cea mai importantă dintre predicile lui a primit numele “Iubind cu pasiune lumea”, în care se află pe lung și pe scurt mesajul Opus Dei: viața de zi cu zi, activitățile cele mai comune, “proza” cotidianului, când este trăită din iubire pentru Dumnezeu și din iubire pentru

semenii noștri, devine “poezie epică”. Din cuvintele și exemplul său continuă să vină o abundență de roade: oameni de toate vârstele, rasele, condițiile sociale și amplasări geografice, care își asumă cu seriozitate vocația de copii ai lui Dumnezeu și încearcă să își îmbunătățească viețile și să contribuie la binele societății, ca și creștini fervenți.

Viața sa

De unde vine acest ideal de sfințenie în lume? Acest mod pentru creștinii muncitori de zi cu zi, în cursul vieții lor obișnuite? Pentru a-l înțelege trebuie să mergem înapoi în timp, înapoi în viața sfântului, la momentele inițiale ale Operei.

Josemaria Escriva se naștea în 1902 în Barbastro, un mic oraș din nord-estul Spaniei, lângă Munții Pirinei, al doilea din cei șase copii ai familiei sale. Tatăl lui, Jose Escriva, era

vânzător de haine, iar mama lui, Dolores, își dedica întreg timpul familiei. Din tinerețe Josemaria a avut parte de o viață grea: trei dintre surorile lui au murit de mici, și datorită unei acțiuni pe ascuns a unuia dintre colegii tatălui său, afacerea textilă a fost ruinată și întreaga familie a trebuit să renunțe la stilul de viață confortabil pentru a face față provocărilor economice.

De la părinții lui a învățat ce înseamnă să trăiești credința creștină cu simplitate, zi de zi. Cu un mare eroism trăit cu o remarcabilă simplitate, părinții au oferit copiilor lor un exemplu de adevărată iubire între soț și soție, trăind o viață plină de afecțiune, seninătate și încredere în Dumnezeu, chiar și în mijlocul încercărilor. După căderea economică a afacerii tatălui său, în 1915 familia s-a mutat la Logrono, unde Jose a găsit de lucru ca funcționar. Umorul și umilința

tatălui, care a făcut față acelor vremuri cu demnitate și spirit creștinesc, a fost pentru Josemaria un exemplu de credință trăită în normalitatea situațiilor vieții de zi cu zi.

Într-o dimineață din 1918, înainte să împlinească 16 ani, Josemaria s-a trezit pentru a găsi orașul acoperit de zăpadă. Mergând pe stradă, a observat niște urme lăsate în zăpadă de niște picioare desculțe. Mergând după urme și-a dat seama că au fost lăsate de un carmelitan desculț (din Ordinul Carmelitanilor Desculți – n.t.) din mănăstirea de lângă casa lui. El s-a gândit: “Dacă acel carmelitan este capabil să facă un sacrificiu ca acesta pentru Dumnezeu, eu ce pot să fac?” Din acel moment, tânărul Josemaria a început o călătorie interioară ce avea să îl conducă la înțelegerea faptului că Dumnezeu cerea ceva de la el, dar încă nu știa exact ce anume. Știa că trebuie să se

dedice total lui Dumnezeu și s-a hotărât să devină preot, pentru a se pune mai bine la dispoziția Lui. A început studiile teologice în Logrono și în 1922 a intrat în Seminarul diecezan din Zaragoza, unde și-a încheiat formarea ca seminarist. Cu permisiunea superiorilor săi, a studiat și dreptul la universitate. În 1925, a fost hirotonit preot și și-a început slujirea pastorală care, de atunci înainte, avea să devină temelia întregii lui vieți. Între timp a rămas deschis oricărei lumini care îi arăta cum să își îndeplinească misiunea pentru care îl chemase Domnul.

În 1927 a fost transferat la Madrid, pentru a-și lua doctoratul în drept. Mama și surorile l-au însoțit – de la moartea tatălui său în 1924, el devenise capul familiei. Apoi, în capitala spaniolă, și-a continuat slujirea preoțească, lucrând în special cu săracii, bolnavii și copiii.

Între timp se îngrijea și de familia sa prin alte activități, în principal dând ore de drept. Apostolatul său includea acțiuni cu studenți, cu artiști, cu muncitori, cu profesori care, venind în contact cu cei pe care pr. Josemaria îi ajuta, au învățat să practice caritatea și solidaritatea creștină, conștientizându-și responsabilitățile pe care le aveau față de progresul societății. Din acest mic grup aveau să apară mai târziu primele vocații pentru Opus Dei. După câțiva ani, această practică de a-i ajuta pe nevoiași a ajuns una dintre principalele activități apostolice ale Operei cu tinerii, ca școală prin excelență a învățării practicării carității și slujirii.

În această perioadă de intensă activitate pastorală, de studiu și de apostolat cu tinerii, Josemaria a primit lumină de la Dumnezeu pentru a fonda Opera. Trecuseră 10 ani de când văzuse acele urme de

picioare goale în zăpadă și simțise că Dumnezeu dorește ceva mai mult de la el. Au fost ani petrecuți în formare și prin trăirea unei vieți de pietate cu angajament și dedicare. La 2 octombrie 1928, în sărbătoarea Îngerilor Păzitori, Sf. Josemaria participa la o reculegere în Madrid. Era în camera sa pregătindu-și niște notițe spirituale, când s-a întâmplat ceva și a primit o inspirație divină în suflet. Acela a fost momentul în care a “văzut” Opus Dei. A fost un moment de har, după cum explica el însuși: “Am primit o viziune despre Operă în timp ce pregăteam aceste note. Profund mișcat, am îngenuncheat – eram singur în cameră – și i-am mulțumit Domnului și îmi amintesc cu emoție sunetul clopotelor bisericii Fecioarei Maria a Îngerilor.” “Am văzut” au fost cuvintele pe care le-a folosit mereu pentru a descrie acest moment.

A înțeles atunci ceea ce Dumnezeu cerea de la el: să fondeze Opus Dei, o cale spirituală care avea să conducă bărbați și femei din toate straturile sociale la un angajament personal de urmare a lui Cristos, de iubire a Bisericii, de căutare a sfințeniei în viața de zi cu zi, în mijlocul activităților comune. Calea era atât nouă cât și veche, veche cât însăși Evanghelia, iar aceasta presupunea conducerea creștinilor spre redescoperirea semnificației profunde a botezului și spre trăirea credinței în normalitatea vieților lor, în mijlocul activităților cotidiene. Era ca o pregustare a ceea ce avea mai apoi să fie afirmat într-o manieră mai solemnă, la Conciliul Vatican II, vorbindu-se despre chemarea universală la sfințenie. Din acel moment a fost ca și cum toate căile divine din lume ar fi fost dezgropate: fiecare persoană, fie tată de familie, student sau președinte de companie, fiecare e chemat să devină sfânt.

Începând din 1928, Josemaria Escriva a investit eforturi spirituale și materiale în îndeplinirea misiunii primite, fără să se considere vreodată un inovator sau reformator, bazându-se doar pe convingerea sa despre eterna noutate a lui Cristos și a Duhului Sfânt, care înnoiesc mereu Biserica, în a cărei slujbă pusese Dumnezeu Opus Dei. În 1930, mulțumită unei noi lumini primite, a înțeles că trebuie să înceapă lucrarea apostolică Opus Dei cu femei, care va colabora de asemenea în misiunea pe care o primise el de la Dumnezeu. De fapt, fondatorul a considerat mereu femeile la fel de responsabile ca bărbații în construirea societății civile și în edificarea Bisericii. În 1934 a fost publicată prima ediție a “Căii”, pe atunci intitulată “Consideraciones espirituales” (Considerații spirituale), cea mai răspândită scriere a lui Josemaria Escriva, până acum vândută în peste patru milioane de

exemplare. Alte lucrări binecunoscute ale sale sunt “Sfântul Rozariu”, “Cristos trece pe aici”, “Prietenii lui Dumnezeu”, “Calea Crucii”, “Forja” și “Brazda”.

Războiul civil spaniol (1936-1939) a avut influența lui asupra Operei în prima ei etapă. Au fost ani plini de suferințe pentru Biserică și pentru catolici. Era o vreme de persecuție religioasă, pe care fondatorul Opus Dei a trăit-o într-o manieră atentă și personală. Dar au fost și ani în care pr. Josemaria a crescut în credință și speranță, ca și aceia care au apelat la el pentru asistență spirituală. La sfârșitul războiului, la cererea mai multor Episcopi, a început să susțină exerciții spirituale pentru sute de preoți din Spania. Sub conducerea sa, Opus Dei s-a răspândit rapid în toată Peninsula Iberică. Izbucnirea celui de-al doilea război mondial (1939-1945) a oprit expansiunea apostolică a Operei în alte națiuni

europene. Anii '40 au fost de asemenea ani de neînțelegere și critici, care vor avea ecou în viitor. Conștient de faptul că astfel de lucruri sunt normale la începuturile unei noi mișcări, în Biserică și în societate, Josemaria Escriva a răspuns acestor provocări cu rugăciune și cu umor.

În 1943 a avut parte de încă un moment de har, care l-a făcut să înțeleagă cum poate să permită preoților să intre în colaborare cu Opera: astfel a fondat Societatea Preoțească a Sfintei Cruci.

Apartenența deplină la Opus Dei atât a laicilor cât și a preoților, precum și cooperarea lor integrală la apostolat, este o trăsătură esențială a instituției, ceva ce constituie o parte din însăși carisma de bază, până la a forma, așa cum Biserica a stabilit și confirmat în repetate ocazii, o entitate specifică cu propria ei configurație juridică. Societatea Preoțească a Sfintei Cruci

răspunde și de activitățile de formare spirituală la care pot participa toți preoții diecezeni și candidații la preoție, promovând căutarea sfințeniei în îndeplinirea slujirii preoțești, în armonie cu Episcopii din Diecezele lor.

Conștient de faptul că misiunea sa a prins rădăcini și s-a răspândit în toată lumea, Josemaria Escriva s-a mutat la Roma în 1946. Între 1945 și 1975, sub călăuzirea fondatorului, activitatea apostolică s-a extins în alte 30 de țări. Între 1946 și 1950, Opus Dei a primit toate aprobările pontificale necesare, care i-au permis astfel să lucreze în mod activ la slujirea Bisericii Universale și a Diecezelor locale, în fidelitate față de carisma originală și anume: scopul pur supranatural al răspândirii ideii sfințeniei în viața de zi cu zi; slujirea Bisericii și Pontifului Roman; iubirea libertății și a responsabilității personale; respectul pentru

pluralism în probleme politice, sociale și culturale. Din 1948, bărbații și femeile căsătorite au putut de asemenea să fie membri deplin în Opus Dei, căutând sfințenia în propria stare de viață. Sfântul Scaun a aprobat ca și persoane de alte religii să se alăture ca și colaboratori. Într-adevăr, un număr mare de creștini de alte confesiuni (ortodocși, luterani, anglicani...) colaborează la activitățile Opus Dei, dar și membri ai altor religii (evrei, musulmani, budiști, hinduși...).

În timpul Conciliului Vatican II (1962-1965), fondatorul Opus Dei a menținut o relație intensă și fraternă cu mulți dintre Părinții Conciliari, care i-au cerut sfatul asupra principalelor teme dezbătute, precum chemarea universală la sfințenie și rolul laicilor în misiunea Bisericii. A fost fidel învățăturii Conciliului Vatican II și, prin activitatea formativă condusă de

Opus Dei, a promovat punerea în practică a acestor învățături în lumea întreagă.

Josemaria Escriva și-a dedicat întreaga viață încurajării tinerilor, mamelor de familie, muncitorilor, oamenilor în poziții de conducere, profesorilor, casnicelor să își ia în serios vocația creștină. În timpul vieții lui, Opus Dei a crescut și s-a răspândit în lume, aducând multe roade de apostolat. Escriva a murit la Roma la 26 iunie 1975. A stabilit aici sediul Operei, deoarece dorea ca instituția să fie universală, catolică, în slujba Bisericii. Mii de oameni au ajuns să îl cunoască pe Cristos datorită slujirii lui, datorită vieții și scrierilor lui. La 6 octombrie 2002, 300.000 de pelerini au participat cu bucurie la ceremonia de canonizare, desfășurată în Piața San Pietro și prezidată de Papa Ioan Paul al II-lea.

pdf | document generat automat din
[https://opusdei.org/ro-ro/article/un-om-
care-a-stiut-cum-sa-iubeasca/](https://opusdei.org/ro-ro/article/un-om-care-a-stiut-cum-sa-iubeasca/)
(20.03.2026)